

Prelatovo pismo (lipanj 2012.)

Molimo za širenje apostolskog posla na mnogim mjestima gdje nas očekuju. Za to molimo Gospodina neka mnogim ljudima pruži milost da mogu velikodušno odgovoriti na poziv koji im upravlja kako bi Ga izbliza slijedili, otvarajući božanske putove na zemlji.

9.06.2012.

Predragi! Neka mi Isus čuva moje kćeri i sinove!

Prije nekoliko dana slavili smo svetkovinu Duhovi. Pripremali smo se na taj blagdan u uskom zajedništvu s Marijom, Majkom Isusovom,^[1] kako bi ponovno Duh Sveti došao u našu dušu. Zatim nas je liturgija još jednom uvela u obično vrijeme, koje je kao slika našeg zemaljskog puta. Božanski Tješitelj, kojeg je Isus Krist poslao iz nutrine Očeve, odlučno nas vodi prema cilju kojem svi težimo: prema vječnom životu sudjelujući na njegovom beskonačnom blaženstvu. Naš je Otac govorio kako je Opus Dei za njegove vjernike preslika Neba i htio je da radosnom vjernošću – također i u teškim trenucima – svaki dan prelazimo taj put.

Kako ne bismo zaboravili, posred zgoda i nezgoda u životu, na tu sretnu sudbinu koja nas čeka, liturgija nas poziva da slijedeće nedjelje proslavimo i promatramo otajstvo Presvetoga Trojstva:

jedinoga Boga unutar triju Osoba, čijim konačnim posjedovanjem i uživanjem postizemo cilj svojega života. Pripremimo se što je bolje moguće na tu svetkovinu. Slijedeći drevni običaj u Crkvi Sveti Josemaría je savjetovao da se ova tri dana u Centrima Djela moli Trisagium Angelicum, što nas pokreće na prisnu molitvu hvale, djela zahvale i slave koju anđeli i blažene duše neprestano upravljaju Jednom i Trojedinom Bogu. Mi koji smo to molili dok smo fizički mogli pratiti našega Oca, primjećivali smo njegovu radost dok je u deseticama hvalio tri božanske Osobe.

Tibi laus, Tibi gloria, Tibi gratiarum actio in saecula sempiterna, o Beata Trinitas! Tako ćemo zazivati Boga kroz ovo trodnevlje i upravljajući molitvu Ocu, Sinu i Duhu Svetom. Tebi hvala, tebi slava, tebi zahvala u vijeke vjekova, o Presveto Trojstvo! Tako se pridružujemo pjevanju u

Nebu dok ponavljamo: *Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus exercítuum...*; Svet, Svet, Svet Gospodin Bog nad vojskama. Puna su nebesa i zemlja tvoje slave.

Upravo kada ponovno počinje obično liturgijsko vrijeme, vrlo je znakovito da nas Crkva poziva da uzdignemo srce, glas i pogled prema Presvetom Trojstvu. To bi trebali činiti svi ljudi već ovdje na zemlji, jer stvoreni smo kako bismo upoznali i ljubili Boga sada i zatim uz Njega bili sretni u vječnosti. Svi moramo prisjetiti na to one s kojima se susrećemo. U homiliji *Put prema svetosti* sveti Josemaría zacrtao je put koji nas vodi do tog sretnog cilja. Nakon što je pokazao kako kršćanska staza vodi preko pouzdanog ophoda s Blaženom Djevicom Marijom koja uvijek vodi k Isusu i poučava nas kako u svakoj okolnosti ići za Kristom dok se ne poistovjetimo s Njim na Križu. ***Srce onda ne može više drugačije nego***

***da spozna je i zaziva svaku
pojedinu od tri božanske Osobe. To
je za dušu kao novo otkriće u
nadnaravnom životu, a kao što
malo dijete malo po malo otkriva
svijet. Duša ljubazno razgovara s
Ocem, Sinom i Duhom Svetim; ona
se rado podvrgava djelovanju
Tješitelja koji daje život i koji bez
naše zasluge u nas ulazi i poklanja
nam nadnaravne darove milosti i
kreposti.[2]***

Svi možemo već sada napredovati
tom stazom prema zajedništvu s
Bogom, koja je kako opet kažem kao
predujam konačnog zajedništva u
Nebu, ako svakodnevnim
situacijama, u izvanrednom i
normalnom, damo nadnaravni
smisao, tako da u svemu tražimo
Gospodina. Misleći na taj put prema
svetosti sveti Josemaría je rekao: ***Ne
mislim sada na izvanredne
situacije. Naprotiv, ovo spada u
normalna iskustva koja jedna***

duša vrlo dobro može doživjeti: nju može ludost ljubavi tako zahvatiti da ona sasvim prirodno i bez okolišanja shvaća nauk patnje i života, jer Bog tada poklanja dar mudrosti. Kakvog li spokoja i kakvog li mira tada kad pođemo kroz uska vrata i tijesan put koji vodi u život (Mt7, 14).[3]

Put je savršeno dobro označen: *per crucem ad lucem!* Ako smo odani poticajima milosti, zajedništvo s Isusom Kristom vodi nas u okrilje Presvetom Trojstvu. A ta nam milost poglavito dolazi preko sakramenata, posebno Ispovijedi i Euharistije. ***Koje li dobrote Kristove jer je ostavio svojoj Crkvi Sakramente! – Oni su lijekovi za svaku potrebu. – Poštuj ih i budi vrlo zahvalan Gospodinu i njegovoj Crkvi.[4]***

Ne previdimo da svakodnevno pokažemo svoju zahvalnost Nebu, imamo ta sredstva kako bismo mogli

poboljšati svoj ophod s Bogom. To su ***tragovi Utjelovljene Riječi*** – tako ih je označio sveti Josemaría[5] - u vrijeme kada nas je pozvao da svoje korake učinimo upravo tamo.

Dok mislim na skorbu svetkovinu Tijelovo, koju slavimo u četvrtak, 7. lipnja ili slijedeće nedjelje, ovisno o mjesnim liturgijskim odredbama, želio bih vam kratko govoriti o Presvetom Oltarskom Sakramentu, kompendiju svih božanskih pomoći, i koji je kao popudbina našeg zemaljskog hoda. Liturgija ovako pjeva u posljednici Mise: *Ecce panis angelorum, factus cibus viatorum: vere panis filiorum, non mittendus canibus*: [6] ovo je kruh anđeoski koji je postao hrana za nas koji smo na putu; istinski kruh za djecu, ne smije se baciti psima. Ostao je u Svetohraništu nakon slavljenja svete Mise. ***Isus je u Euharistiji siguran zalag za svoju prisutnost u našim dušama. Zalog svoje moći, koja***

***drži svijet, zalog svojih obećanja
za spas, koji će pomoći da ljudska
obitelj na kraju vremenâ zauvijek
živi u nebeskom domu, s Bogom
Ocem, Bogom Sinom i Bogom
Duhom Svetim: s Presvetim
Trojstvom, Jedinim Bogom. Kad
vjerujemo u Isusa, kad vjerujemo
u njegovu prisutnost pod
prilikama kruha i vina, onda je
sva naša vjera djelotvorna.***[7]

Nastojimo se *udvarati* i mnogo
dvoriti Isusa u slijedećim danima.
Budimo prisutni pred izloženim
Presvetim Sakramentom, na
tijelovskoj procesiji ili drugim
očitovanjima euharistijske
pobožnosti gdje osobno sudjelujemo
u želji da hvalimo Isusa u Svetoj
Hostiji i da Mu zahvaljujemo u želji
da damo zadovoljštinu za svoje
grijehe kojima smo Ga uvrijedili i da
nadoknadimo za uvrede koje se čine
Presvetom Sakramentu. Približimo
se Njemu puni pouzdanja prije svega

na svetkovinu Presvetog Srca
Isusova, 15. lipnja, budimo uz to srce
koje je kopljem probodeno na Križu
kako bi očitovalo neizmjernost svoje
ljubavi za svakoga od nas. Pođimo
naravno i prema Slatkom Srcu
Marijinu koje je siguran put: *iter para
tutum!*

Cijeli mjesec lipanj ispunjen je
znakovitim datumima, također i za
povijest Opusa Dei: to je ređenje
prvih triju svećenika, 25. lipnja 1944.;
dolazak našega Oca u Rim, 23. lipnja
1946.; konačno odobrenje Svete
Stolice za duh i norme Djela, 16.
lipnja 1950. A na poseban način
odlazak svetoga Josemarije u Nebo,
26. lipnja 1975. Mogu vam potvrditi
da je naš Utemeljitelj do svog zadnjeg
dana na zemlji želio i znao učiniti
poklon pred Svetohraništem u
posebnoj pobožnosti. Tog 26. lipnja
nije mogao tijelom, ali usprkos
svemu predao se potpunom
klanjanju Presvetoj Euharistiji kad se

vratio iz Castelgandolfa. Postupamo li i mi tako? Jesmo li svjesni da se u tim trenucima klanjamo Bogu? Osjećamo li potrebu da pozdravimo Presveti Sakrament kada uđemo u crkvu i kapelu gdje se On čuva ili iz nje izađemo?

Dok slavimo liturgijski blagdan svetoga Josemarije, preporučimo njegovom zagovoru veliki rast želje za svetošću i za apostolatom u svim vjernicima – svećenicima i laicima – u Djelu, a također i u prijateljima i Suradnicima koji se koriste njegovim duhom. Molimo za širenje apostolskog posla na mnogim mjestima gdje nas očekuju. Za to molimo Gospodina neka mnogim ljudima pruži milost da mogu velikodušno odgovoriti na poziv koji im upravlja kako bi Ga izbliza slijedili, otvarajući božanske putove na zemlji.

Raduje me reći vam da sam se vrlo zadovoljan vratio sa zadnjeg pastoralnog puta u Bratislavu: osjetio sam rast apostolskog posla Djela u tim dragim narodima Slovačkoj i Češkoj: bio sam vrlo sjedinjen sa svima.

U našim molitvama posebno mjesto uvijek zauzima istaknuto mjesto ona za Rimskog Poglavarara i njegove suradnike u upravljanju Crkvom, molitva za Pastire: Biskupe i svećenike po cijelom svijetu. Svetkovina svetih Petra i Pavla, 29. lipnja, pomoći će nam da nam te nakane budu više prisutne. Naš je Otac želio da Petrovog Nasljednika ne ostavimo samog: o kad bi osjetio našu pomoć.

Prije svršetka želim vam upraviti nekoliko riječi prigodom svoga rođendana, 14. lipnja. Na prvom mjestu vas molim da molite za mene: to mi je potrebno!

Već mjesecima mi dolaze uspomene svetoga Josemarije kada je slavio svoj sedamdeseti rođendan. Naš je Otac tada molio za milost da bude duša molitve, iako je bio sasvim uz Boga, tako da je njegov dijalog s Gospodinom bio praktički bez prekida. Ovako je rekao 8. siječnja 1972. kada je slavio Misu za malu skupinu svojih kćeri: ***Ovo je moja odluka dan prije mojih navršenih sedam godina: biti duša molitve, neprekidne molitve; imati uzdignute ruke kao za vrijeme recitiranja misnih molitava. A želim da to bude i vaša odluka: tako ćete biti dobro raspoložene, bit ćete zadovoljne i djelotvorne.***^[8]

Drugom prilikom i različitim riječima molio je za Gospodinovu milost. Konkretno se sjećam onoga što je rekao na početku godine, malo prije rođendana u krugu svojih sinova Generalnog vijeća. Rekao nam je: ***za svih radost, za mene ganuće.***

[9] Stoga vas molim da na taj dan i u sve dane ne zaboravite na ovog vašeg oca, neka bude čovjek skrušen i čovjek kajanja, neka točno spoznam što Gospodin svaki dan od mene traži. Kako su ganuće i radost plodovi djela Duha Svetoga, molite da iznova budem duša molitve, poučljiv i vjeran Tješiteljevim nadahnućima i da ih ostvarim. Ja to isto želim za vas, za svakoga pojedinca: moramo biti ljudi koji mole i koji ljube mrtvljenje i pokoru, koji služe drugima, osobe koje se uvijek brinu za apostolat. Sve to neka bude u svakodnevnim situacijama, a i u izvanrednim, ukoliko ih bude.

Sjećam se također kako se pripremao predragi don Álvaro na svoj osamdeseti rođendan. Dobro čuvam u svom srcu akcente zahvalnosti, skrušenosti i molitve koje je učinio u homiliji Mise tog dana. To su bile riječi koje su mu uvijek bile na

ustima kada se ispunilo nešto posebno: *hvala*,

oprosti, pomogni mi više. nastojim ih često ponavljati i predlažem vam da ih usvojite ako želite, jer pružit će vam veliki mir i vedrinu.

Prije dva mjeseca, kada je Benedikt XVI. napunio 85 godina, rekao je riječi koje želim istaknuti. Sveti je Otac rekao: **nalazim se na zadnjem dijelu puta svoga života i ne znam što me čeka. Ali znam da je tu svjetlo Božje, da je On uskrsnuo, da je njegovo svjetlo jače od bilo koje tame; da je dobrota Božja jača od svakoga zla na svijetu. To mi pomaže da sigurno pođem dalje, a sada od srca zahvaljujem svima koji mi neprestano pomažu preko vjere Bogu reći „da“.**[\[10\]](#)

Opet vas molim, za ljubav Božju, da nastavite pomagati mi svojim molitvama, sjećajući se onoga što je toliko puta rekao sveti Josemaría o

potrebnosti jednih prema drugima. Ovo možemo primijeniti svatko za sebe: ***Očekujem, djeco moja, da vi, bilo gdje se nalazite, budete sjedinjeni; gdje radite, da budete sjedinjeni; gdje se odmarate, da budete sjedinjeni.*** Molimo Duha Svetoga neka se uvijek našom molitvom i žrtvom, radom i odmorom, jača to jedinstvo, u našem svakodnevnom životu, u zdravlju i bolesti: u svakom trenutku, *semper in laetitia!* Nadam se da ćete mi 14. lipnja pomoći da pođem pred Gospodina i kažem: prikazujem ti molitve svojih kćeri i sinova, kao i mnogih drugih ljudi.

Vraćam se na 26. lipnja kako bih inzistirao na onome što je uvijek bilo na ustima našega Oca: ***ljubite se, ljubite se mnogo.*** Nije činio ništa drugo nego što nas je podsjećao na *mandatum novum*^[11] koji je uz veliku molbu Isus Krist prenio svojim kao i svima nama.

Svom ljubavlju vas blagoslivlja

vaš Otac

+ Javier

Rim, 1. lipnja 2012.

[1] Usp. *Dj* 1, 14.

[2] Sveti Josemaría, *Prijatelji Božji*,
br. 306.

[3] *Isto*, br. 307.

[4] Sveti Josemaría, *Put*, br. 521.

[5] Sveti Josemaría, *Razgovori*, br.
115.

[6] Romski Misal, Svetkovina
Tijelovo, Posljednica *Lauda, Sion*.

[7] Sveti Josemaría, *Susret s Kristom*,
br. 153.

[8] Sveti Josemaría, bilješke iz
homilije, 8.1.1972.

[9] Sveti Josemaría, Riječi na početku godine, 1.1.1974.

[10] Benedikt XVI., Homilija na Misi za 85. rođendan, 16.4.2012.

Copyright © Prælatūra Sanctæ Crucis et Operis Dei [11] Usp. *Iv* 13, 34.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/prelatovo-
pismo-lipanj-2012/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/prelatovo-pismo-lipanj-2012/) (11.08.2025.)